

Ensimmäisenä käskynä, jonka Jumala antoi maailmaa luodessaan, Hän sanoi ihmiskunnalle: ” Lisätkää ja laajentakaa. ” (1. Moos. 1: 28) Myös eläimet saivat samanlaiset käskyt ja siunaukset, mutta siinä on hyvin pieni ero; koska ihmiselle annettiin mahdollisuus antaa käskyjä eläimille ja kaloille. Silloin kun tämä käsky annettiin ihmiskunnalle, silloin ihminen oli hyvin pieni ja heikko. Hyvin vaikea kuvitella, että tuollainen heikko ihminen pystyy hallitsemaan koko eläinkuntaa. Mutta jos me katsomme tänä päivänä; pienikin ihmisten teko voi tuhota monia eläimiä.

Näemme, että Jumala jo etukäteen näkee, että ihminen kasvaa ja hänelle tulee enemmän voimaa. Mutta jos me nyt katsomme ihan ensimmäistä ihmisen teon hedelmää, niin näemme, että ihmiset päättivät rakentaa kaupungin ja ison tornin. Sen tähden, että ihmiset halusivat, että heille tulisi nimi. He tekivät niin siksi, että ihmiskunta ei hajoaisi vaan vahvistui ja pysyisi maassa. Että ihmiskunnan valta laajenisi.

Jumala päätti tulla maan päälle tarkistamaan, mitä ihmiset rakentavat. Toora puhuu meille, että ihmisten onnistui rakentaa iso torni. Kaikkivaltias teki päätöksen, että ennen kuin ihmiset tekisivät sitä mitä he halusivat, Hän sekoittaa kaikki kielet keskenään. Ei sen tähden, että he eivät pystyisi rakentamaan tornia, koska torni oli jo rakennettu. Mutta Jumala sekoitti heidän kielensä siksi, että ihmiskunta ei olisi tehnyt jotain muuta pahaa.

Mitä he halusivat rakentaa? Ihmiskunta halusi rakentaa itselleen oman nimen. Ihmiset tekivät päätöksen saada valtaa ja hallita kaikkea. Syntyy kysymys, minkä takia tämä häiritsee Jumalaa? Toisaaltahan Jumala on antanut ihmiskunnalle vallan hallita koko maailmaa ja maata. Ja me näemme, että ihmiset rakensivat tornin ja etsivät sitä valtaa ja halusivat hallita. Mutta mikä virhe tässä asiassa on, että Jumala ei halunnut heidän hallitsevan? Mikä on ongelma?

Ihmiskunnan tahto oli rakentaa torni ja tehdä itselleen nimi sen tähden, että he tahtoivat rakentaa tornin taivaaseen asti. Ongelma oli siinä, että torni haluttiin rakentaa taivaaseen asti ja hallita maata taivaasta asti.

Jos me katsomme, mitä taivas tarkoittaa, me löydämme Toorasta tälle sanalle kaksi tarkoitusta. Ensimmäinen sanan tarkoitus on perustaivas, jossa ovat taivas ja tähdet. Toinen tarkoitus on taivas, missä on itse Jumalan läsnäolo, missä on Jumalan hallitsema paikka; Hän hallitsee taivaasta. Ja kun ihmiskunta päätti rakentaa tornin, he päättivät tehdä itselleen suuren nimen. Ja tässä taivaaseen asti menevässä tornissa on sana taivas käytetty nimenomaan siinä toisessa tarkoituksessa, missä Jumala hallitsee.

Ihmiskunnan päämäärä oli hallita maailmaa omalla tahdolla, tarkoituksella ja suunnitelmalla. Lyhyesti sanottuna vaihtaa oma suunnitelma Jumalan suunnitelman tilalle. Kun Jumala antoi ihmiskunnalle vallan hallita maata, Jumalan tarkoitus oli, että ihmiskunta olisi hallitsemassa maan päällä Jumalan suunnitelman mukaisesti. Hallitsemalla maata ihmiset toteuttavat Jumalan suunnitelmaa maan päällä. Jumalan siunaus annettiin vain siinä tapauksessa että elämä maan päällä olisi Jumalan tarkoituksessa. Mutta kun ihmiset rakensivat tornin, heidän päämääränsä oli hallita ja tehdä suunnitelmia oman tahdon mukaan. Tämän tähden Jumala rikkoi heidän yhtenäisyytensä. Jumalan päätös hajottaa heidän kielensä ei ollut rangaistus tai siunaus vaan Jumalan reaktio heidän päätökseensä.

Mitä me voimme löytää tästä viikon Toorasta itsellemme? Joskus me omassa elämässämme etsimme yhtenäisyyttä toisten kanssa. Esimerkiksi haluamme olla perheessä yhtenäisiä. Tai haluamme seurakunnassa olla yhtä mieltä ja yhdessä. Tai työpaikalla, missä on omat päämäärät, me haluamme olla yhdessä ja yhtenäisiä. Ja jos me huomaamme, että tämä yhtenäisyys rikkoutuu, me näemme, että jostain syystä Jumala puuttuu ja sekoittaa meidän kieleämme. Tämä voi tapahtua perheessä, seurakunnassa tai työpaikalla. Se tarkoittaa meille sitä, että se, mikä meitä oli yhdistänyt, ei ollut Jumalan suunnitelman mukaista. Se on suuri merkki meille elämässä, että vaikka me teemme perheessä yhteistä, me epäonnistumme, koska se ei ole Jumalan suunnitelmassa. Tai työpaikalla tai seurakunnassa me etsimme jotain omaa. Silloin Jumala puuttuu, ja meille tulee kielten sekoitus, koska meillä on eri päämäärät.

Mutta silloin kun me teemme päätöksen ja haluamme palvella Jumalan suunnitelman mukaisesti, me näemme ja koemme, että asiat alkavat sujua paremmin. Silloin tapahtuu ihme, ja eri kielillä puhuvat ihmiset alkavat ymmärtää toisiaan. Suuri esimerkki tästä on helluntaipäivältä, josta me näemme, että apostolit puhuivat eri kielillä. Henki yhdisti heidät ja ihmiset ymmärsivät toisiaan, vaikka puhuivat eri kieltä. Eri kielitaito ja erimielisyys, mutta siinä oli Jumalan Henki, joka peitti erilaisuutta ja yhdisti heidät. Hengessä me yhdistymme toisiimme.

Helluntaipäivän aikana solmittiin liitto.

Jos me näemme erimielisyyttä elämässä, me näemme, että Jumala on sekoittanut meidän kieleämme keskenään. Silloin meidän on aika tarkistaa liittomme Jumalan kanssa. Pitää muistaa, mitä sopimuksia ja lupauksia me olemme tehneet Jumalan kanssa liiton aikana, mitä olemme luvanneet Hänelle. Vain jos me yhdistymme Jumalan suunnitelmassa, silloin me ymmärrämme toisiamme. Silloin tulee keskinäinen ymmärrys, vaikka puhuisimmekin eri kielillä.

Yhtenäinen kieli ja ymmärrys on meille merkki siitä, että me seisomme Jumalan suunnitelmassa ja Jumalan edessä. Jos erimielisyyksiä syntyy, silloin meidän pitää tarkistaa, olemmeko rakentamassa Babylonin tornia.

